

Byla C-123/23

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2023 m. kovo 1 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Verwaltungsgericht Minden (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. spalio 28 d.

Pareiškėjai:

N. A. K.

E. A. K.

Y. A. K.

Atsakovė:

Bundesrepublik Deutschland

<...>

**VERWALTUNGSGERICHT MINDEN (MINDENO ADMINISTRACINIS
TEISMAS)**

Nutartis

<...>

Administraciniame teismo procese, kuriame dalyvauja:

- 1) N. A. K.,
- 2) nepilnametis vaikas E. A. K.,
- 3) nepilnametis vaikas Y. A. K.,

antrasis ir trečiasis pareiškėjai, atstovaujami savo motinos, pirmosios pareiškėjos,

pareiškėjai,

<...>

prieš

Bundesrepublik Deutschland (Vokietijos Federacinė Respublika), atstovaujama *Bundesministerium des Innern* (Federalinė vidaus reikalų ministerija), kuriai atstovauja *Bundesamt für Migration und Flüchtlinge* (Federalinė migracijos ir pabėgėlių tarnyba) <...>,

atsakove,

dėl prieglobsčio teisės (Gazos Ruožas)

šioje byloje: kreipimosi į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą

Verwaltungsgericht Minden 1-oji kolegija

nesurengusi teismo posėdžio, 2022 m. spalio 28 d. <...>

<...> [teismo kolegijos sudėtis]

nutarė:

<...> [procesiniai aspektai]

Pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šį prejudicinį klausimą:

Ar Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies d punktas, siejamas su šios direktyvos 2 straipsnio q punktu, turi būti aiškinamas taip, kad juo draudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos toje valstybėje narėje pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas turi būti atmetamas kaip nepriimtinas, jei kitoje valstybėje narėje anksčiau pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas buvo galutinai atmetas kaip nepagrįstas?

Motyvai

- 1 A. Pareiškėjai yra Gazos Ruožo palestiniečiai be pilietybės. Pagal gimimo liudijimus pirmoji pareiškėja gimė 1985 m. sausio 28 d., antrasis pareiškėjas – 2012 m. gruodžio 24 d., o trečiasis pareiškėjas – 2015 m. sausio 4 d. Pareiškėjai nurodo, kad atvyko į Vokietijos Federacinę Respubliką 2019 m. lapkričio 11 d., o prašymus suteikti prieglobstį pateikė 2019 m. lapkričio 15 d. Jų oficialius prašymus suteikti prieglobstį Federalinė migracijos ir pabėgėlių tarnyba (toliau – federalinė tarnyba) užregistravo 2019 m. lapkričio 22 d.

- 2 Per apklausas pirmoji pareiškėja nurodė, kad su vaikais išvyko iš Gazos Ruožo 2018 m. ir, be kita ko, per Ispaniją ir Belgiją keliavo į Vokietiją. Gazos Ruože ją ir jos vaikus dėl vyro politinės veiklos persekiojo „ Hamas“. Be to, tėvai norėjo priversti ją grįžti į savo namus, atidavus vaikus vyro šeimai. Jie apie metus gyveno Belgijoje ir buvo pateikę tarptautinės apsaugos prašymą. Pareiškėjos vyras ilgą laiką gyvena Vokietijos Federacinėje Respublikoje.
- 3 Pirmosios pareiškėjos vyras, kuris yra antrojo ir trečiojo pareiškėjų tėvas, atvyko į Vokietijos Federacinę Respubliką 2014 m. Jo tarptautinės apsaugos prašymas buvo galutinai atmestas 2017 m. kovo 31 d. sprendimu, kuriame buvo nurodyta, kad jam gresia išsiuntimas į Gazos Ruožą.
- 4 Federalinei tarnybai pateikus užklausą sistemoje EURODAC, pirmajai pareiškėjai Ispanijoje ir Belgijoje nustatyta I kategorijos atitiktis. Federalinės tarnybos prašymas Ispanijos valdžios institucijoms atnaujinti procesą buvo atmestas 2019 m. lapkričio 28 d. raštu. Belgijos valdžios institucijoms prašymo dėl proceso atnaujinimo nepateikta.
- 5 2021 m. kovo 5 d. raštu atsakydamos į federalinės tarnybos prašymą pateikti informaciją Belgijos valdžios institucijos nurodė, kad pirmosios pareiškėjos 2018 m. rugpjūčio 21 d. tarptautinės apsaugos prašymas buvo atmestas 2019 m. liepos 5 d. išnagrinėjus prieglobsčio suteikimo pagrindus ir kad dėl to nebuvo pateikta jokio skundo. Remiantis federalinei tarnybai Belgijos valdžios institucijų atsiųstais dokumentais, prašymo atmetimas buvo grindžiamas, be kita ko, tuo, kad neįrodyta, jog pirmajai pareiškėjai kilmės šalyje gresia persekiojimas ar didelė žala. Grįžusi į Gazos Ruožą, ji galėtų pasinaudoti Jungtinių Tautų pagalbos ir darbo agentūros Palestinos pabėgėliams Artimuosiuose Rytuose (anglų k. United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East, toliau – UNRWA) parama.
- 6 2021 m. gegužės 25 d. sprendimu federalinė tarnyba atmetė pareiškėjų prašymus suteikti prieglobstį kaip nepriimtinus, nurodė, kad nėra draudimų išsiųsti pagal *Aufenthaltsgesetz*. (Įstatymas dėl užsieniečių gyvenimo, įdarbinimo ir integracijos federalinėje teritorijoje, toliau – *AufenthG*) 60 straipsnio 5 dalį ir 7 dalies pirmą sakinį, ir pareikalavo išsiųsti pareiškėjus į Gazos Ruožą. Federalinė tarnyba iš esmės nurodė tokius savo sprendimo motyvus: pagal *Asylgesetz* (Prieglobsčio įstatymas, toliau – *AsylG*) 71a straipsnio 1 dalį neturėjo būti vykdoma tolesnė prieglobsčio procedūra. Belgijoje vykdyta prieglobsčio procedūra buvo baigta pareiškėjų nenaudai. Nebuvo pagrindo atnaujinti bylą pagal *Verwaltungsverfahrensgesetz* (Administracinių bylų teisenos įstatymas, toliau – *VwVfG*) 51 straipsnio 1–3 dalis. Nei faktinė, nei teisinė situacija nepasikeitė, o pareiškėjai naujų įrodymų nepateikė.
- 7 2021 m. birželio 9 d. pareiškėjai pateikė skundą dėl šio sprendimo. Grįsdami skundą, jie iš esmės nurodė tokius motyvus: pirmajai pareiškėjai, kaip vienišai ar išsiskyrusiai moteriai, Gazos Ruože gresia labai nepalanki padėtis. Smurtas prieš moteris ten yra socialiai priimtinas, o galimybės gauti medicinos pagalbą ir darbą

menkos. Be to, dėl pavojingų sąlygų Gazos Ruože pareiškėjai negalėtų užsitikrinti pagrindinių pragyvenimo šaltinių. Padėtį sunkina tai, kad pareiškėjai Gazos Ruože neturi šeimos paramos. Taip pat negalima tikėtis pakankamos UNRWA paramos. Belgijos valdžios institucijos nepakankamai kruopščiai išnagrinėjo šį klausimą. Pareiškėjai iš tikrųjų negali grįžti į Gazos Ruožą ir kliautis UNRWA apsauga. Taigi pagal *AsylG* 3 straipsnio 3 dalį ir Konvencijos dėl pabėgėlių statuso (Ženevos konvencija dėl pabėgėlių statuso) 1 straipsnio D dalį jiems turėjo būti suteiktas pabėgėlio statusas kaip palestiniečiams be pilietybės (vadinamoji *ipso facto* apsauga).

- 8 2021 m. rugpjūčio 31 d. nutartimi <...> prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas nutarė, kad dėl pateikto skundo ginčijamame sprendime nurodyto galimo išsiuntimo vykdymas turi būti sustabdytas, iš esmės motyvuodamas tuo, kad, remiantis Europos Komisijos (toliau – Komisija) pastabomis dėl sąvokos „paskesnis prašymas“ byloje C-8/20, kurių Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – Teisingumo Teismas) šioje byloje išsamiai nenagrinėjo, kyla rimtų abejonų dėl *AsylG* 71a straipsnio suderinamumo su Sąjungos teise.
- 9 B. Bylos nagrinėjimas turi būti stabdomas ir kreipiamasi į Teisingumo Teismą pagal SESV 267 straipsnį, kad šis atsakytų į rezoliucinėje dalyje pateiktą klausimą dėl 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2013/32/ES (OL L 180, 2013, p. 60, vadinamosios Procedūrų direktyvos II, toliau – direktyva) 33 straipsnio 2 dalies d punkto, siejamo su šios direktyvos 2 straipsnio q punktu. Pateiktas klausimas yra svarbus sprendimui priimti ir Teisingumo Teismas turi jį išaiškinti.
- 10 I. Nacionalinė teisinė padėtis yra tokia, kaip nurodyta toliau.
- 11 1. Jei užsienietis, nesėkmingai baigęs prieglobsčio procedūrą saugioje trečiojoje šalyje (*AsylG* 26a straipsnis), kuriai taikomos Europos bendrijos teisės nuostatos dėl atsakomybės už prieglobsčio procedūrų vykdymą, pateikia dar vieną prašymą suteikti prieglobstį, nacionalinėje teisėje tai vadinama kartotiniu prašymu (*AsylG* 71a straipsnio 1 dalis). Kartotinio prašymo nagrinėjimas, kaip ir paskesnio prašymo nagrinėjimas (*AsylG* 71 straipsnio 1 dalis), vyksta dviem etapais: pirmasis etapas susijęs su klausimu, ar turi būti vykdoma tolesnė prieglobsčio procedūra (*AsylG* 71a straipsnio 1 dalis). Tolesnės prieglobsčio procedūros vykdymo prielaidos, kiek tai susiję su šiuo atveju, yra nustatytos *VwVfG* 51 straipsnio 1 ir 2 dalyse. Jei nėra pagrindo vykdyti tolesnę prieglobsčio procedūrą, antrasis prašymas atmetamas kaip nepriimtinas (*AsylG* 29 straipsnio 1 dalies 5 punktas); tuomet, nukrypstant nuo *AsylG* 31 straipsnio 2 dalies, prašytojo nurodytos priežastys, dėl kurių jis baiminasi persekiojimo ar didelės žalos savo kilmės šalyje, toliau nenagrinėjamos, o tikrinama, ar egzistuoja nacionalinėje teisėje numatyti išsiuntimo draudimai (*AsylG* 31 straipsnio 3 dalis). Taip kartotinio prašymo procedūra užbaigiama ir gali būti peržiūrima teismine tvarka. Kita vertus, jei yra pagrindo vykdyti tolesnę prieglobsčio procedūrą,

kartotinis prašymas laikomas priimtiniu, o antrajame etape kompetentinga institucija turi išnagrinėti, ar prašytojui turi būti suteikta tarptautinė apsauga.

- 12 Skirtumas tarp paskesnio (*AsylG* 1 straipsnio 1 dalis) ir kartotinio prašymo (*AsylG* 1 straipsnio 1 dalis) yra toks, kad paskesnio prašymo atveju pirmoji prieglobsčio procedūra buvo vykdoma Vokietijoje, o kartotinio prašymo atveju – saugioje trečiojoje šalyje.

Žr. 2021 m. rugpjūčio 16 d. *VG Schleswig* (Šlėzvigo administracinis teismas) nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, 20 punktą.

- 13 *AsylG* 71a straipsniu siekiama, kad kartotinis prašymas būtų prilyginamas paskesniai prašymui ir kad trečiosios šalies sprendimas dėl prieglobsčio būtų prilyginamas federalinės tarnybos sprendimui dėl prieglobsčio.

Žr. *BT-Drs.* 12/4450, p. 27; 2016 m. gruodžio 14 d. *BVerwG* (*Bundesverwaltungsgericht*, Federalinis administracinis teismas) sprendimo byloje 1 C 4.16, ECLI:DE:BVerwG:2016:141216U1C4.16.0, 30 punktą.

- 14 Remiantis ligšioline Teisingumo Teismo jurisprudencija, akivaizdu, kad *AsylG* 71a straipsnio 1 dalis netaikoma, jei trečioji šalis nėra Europos Sąjungos valstybė narė

– žr. 2021 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-8/20 (Norvegijos atmetas prieglobsčio prašymas), EU:C:2021:404, 31 ir paskesnius punktus –

- 15 arba jei ji yra valstybė narė, bet neprivalo laikytis 2011 m. gruodžio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/95/ES (OL L 337, p. 9, vadinamoji Kvalifikavimo direktyva, toliau – Direktyva 2011/95/ES).

Žr. 2022 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-497/21 (Danijos atmetas prieglobsčio prašymas), EU:C:2022:721, 36 ir paskesnius punktus.

- 16 Kita vertus, Teisingumo Teismas iki šiol aiškiai paliko atvirą klausimą, ar Direktyvos 2013/32/ES 2 straipsnio q punkte ir 33 straipsnio 2 dalies d punkte vartojama sąvoka „paskesnis prašymas“ gali būti taikoma visose valstybėse narėse.

Žr. 2021 m. gegužės 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-8/20, EU:C:2021:404, 30 ir 40 punktus ir 2022 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-497/21, EU:C:2022:721, 36 ir 46 punktus.

- 17 Šis klausimas keliamas dviejose skirtingose bylose: pirmuoju atveju kitos valstybės narės kompetentinga institucija joje pateiktą prašymą suteikti prieglobstį išnagrinėjo iš esmės ir jį galutinai atmetė. Tokia situacija yra ir šios bylos

nagrinėjimo dalykas. Antruoju atveju kitos valstybės narės kompetentinga institucija nusprendė nutraukti joje vykdytą prieglobsčio procedūrą, nes prašytojas jos nebetęsė. Šios bylos situacija yra kitos bylos, dėl kurios prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas dar kreipsis į Teisingumo Teismą, dalykas.

18 2. Bylai reikšmingą teisinį pagrindą sudaro šios nacionalinės teisės nuostatos:

19 *AsylG* 26a straipsnis „Saugios trečiosios šalys“

20 <...>

2. Saugios trečiosios šalys, be Europos Sąjungos valstybių narių, yra I priede nurodytos šalys. <...>

21 *AsylG* 29 straipsnis „Nepriimtini prašymai“

22 1. Prašymas suteikti prieglobstį yra nepriimtinas:

23 <...>

24 5. Tuo atveju, kai pateikiamas paskesnis prašymas, kaip tai suprantama pagal 71 straipsnį, arba kartotinis prašymas, kaip tai suprantama pagal 71a straipsnį, kita prieglobsčio procedūra nevykdoma. <...>.

25 <...>

26 *AsylG* 31 straipsnis „[Federalinės migracijos ir pabėgėlių tarnybos] sprendimai dėl prašymų suteikti prieglobstį“

27 <...>

28 2. Sprendimuose dėl priimtinių prašymų suteikti prieglobstį, kaip nurodyta 30 straipsnio 5 dalyje, turi būti aiškiai nustatyta, ar užsieniečiui suteikiamas pabėgėlio statusas, ar papildoma apsauga ir ar jis pripažįstamas turinčiu teisę į prieglobstį. <...>

29 3. 2 dalyje nurodytais atvejais ir priimant sprendimus dėl nepriimtinių prašymų suteikti prieglobstį nustatoma, ar įvykdyti Įstatymo dėl užsieniečių gyvenimo šalyje, įdarbinimo ir integracijos federalinėje teritorijoje 60 straipsnio 5 arba 7 dalies reikalavimai. <...>

30 *AsylG* 71 straipsnis „Paskesnis prašymas“

31 1. Jei užsienietis po ankstesnio prašymo suteikti prieglobstį atsiėmimo arba galutinio sprendimo atmesti prašymą vėliau pateikia prašymą suteikti prieglobstį (paskesnis prašymas), nauja prieglobsčio procedūra vykdoma tik tuo atveju, jei įvykdytos Administracinių bylų teisenos įstatymo 51 straipsnio 1–3 dalyse

nustatytos sąlygos; tai įvertinti turi [Federalinė migracijos ir pabėgėlių tarnyba].
<...>

32 *AsylG* 71a straipsnis „Kartotinis prašymas“

33 1. Jei užsienietis federalinėje teritorijoje pateikia prašymą suteikti prieglobstį (kartotinį prašymą) po to, kai prieglobsčio procedūra buvo baigta atmetus prašymą suteikti prieglobstį saugioje trečiojoje šalyje (26a straipsnis), kuriai taikomi Europos [Sąjungos] teisės aktai dėl atsakomybės už prieglobsčio procedūrų vykdymą arba su kuria Vokietijos Federacinė Respublika šiuo klausimu yra sudariusi tarptautinę sutartį, kita prieglobsčio procedūra vykdoma tik tuo atveju, jei Vokietijos Federacinė Respublika yra atsakinga už prieglobsčio procedūros vykdymą ir tenkinamos Administracinių bylų teisenos įstatymo 51 straipsnio 1–3 dalyse nustatytos sąlygos; patikrinimą atlieka [Federalinė migracijos ir pabėgėlių tarnyba] <...>

34 <...>

35 *VwVfG* 51 straipsnis (Proceso atnaujinimas)

36 1. Valdžios institucija pagal suinteresuotojo asmens prašymą privalo nuspręsti dėl galutinai įsigaliojusio administracinio akto panaikinimo arba pakeitimo, jeigu:

37 1) po šio administracinio akto priėmimo faktinė ar teisinė padėtis, dėl kurios administracinis aktas buvo priimtas, pasikeitė suinteresuotojo asmens naudai;

38 2) atsiranda naujų įrodymų, dėl kurių suinteresuotojo asmens atžvilgiu gali būti priimtas palankesnis sprendimas;

39 3) <...>

40 2. Prašymas priimtinas tik tuo atveju, jei suinteresuotasis asmuo be didelio aplaidumo negalėjo nurodyti proceso atnaujinimo pagrindo ankstesnėje byloje, visų pirma paduodamas apeliacinį skundą.

41 II. Iš rezoliucinės dalies matyti, kad reikia patikslinti klausimą, kuris yra svarbus priimant sprendimą dėl pirmosios pareiškėjos. Kiek tai susiję su antruoju ir trečiuoju pareiškėjais, federalinė tarnyba dar nenustatė, ar ir jie pateikė prašymus suteikti prieglobstį Belgijoje ir ar tie prašymai taip pat buvo atmesti. Tai turės būti išsiaiškinta nacionaliniame procese.

42 Atsižvelgiant į faktines aplinkybes ir ligšiolinį ginčą, buvo tenkinami *AsylG* 71a straipsnio 1 dalies reikalavimai, leidžiantys atmesti pirmosios pareiškėjos prašymą suteikti prieglobstį kaip nepriimtina (1). Į pateiktą klausimą taip pat negalima atsakyti remiantis *acte claire* (2). Todėl skundas dėl ginčijamo sprendimo pirmosios pareiškėjos atžvilgiu turėtų būti atmestas remiantis nacionaline teise. Kita vertus, ginčijamas sprendimas pirmosios pareiškėjos atžvilgiu turėtų būti panaikintas, jei *AsylG* 71a straipsnio 1 dalis būtų

nesuderinama su Sąjungos teise ir dėl to neturėtų būti taikoma. Tokiu atveju federalinė tarnyba turėtų *ex officio* išnagrinėti, ar pirmajai pareiškėjai turėtų būti suteikta tarptautinė apsauga.

- 43 1. *AsylG* 29 straipsnio 1 dalies 5 punkto antrame sakinyje ir 71a straipsnio 1 dalyje nustatyti reikalavimai, dėl kurių būtų galima atmesti pirmosios pareiškėjos prašymą suteikti prieglobstį kaip nepriimtina, tenkinami. Prieglobsčio procedūra kitoje valstybėje narėje yra baigta ir pirmajai pareiškėjai buvo nesėkminga, nes Belgijos valdžios institucijos 2019 m. liepos 5 d. sprendimu atmetė jos prašymą suteikti prieglobstį, o ji šio sprendimo neapskundė. Priimdama sprendimą patenkinti pareiškėjų prašymą suteikti prieglobstį, federalinė tarnyba pasinaudojo savo teise savarankiškai kreiptis į teismą (Reglamento Nr. 604/2013 17 straipsnio 1 dalis), todėl tapo atsakinga už jų prieglobsčio procedūros vykdymą.
- 44 Atsižvelgiant į faktines aplinkybes ir ginčo pobūdį, kol kas nėra prielaidų vykdyti kitą prieglobsčio procedūrą. Visų pirma pirmosios pareiškėjos faktinė ir teisinė situacija iš esmės nepasikeitė. Toks pokytis pagal Sąjungos teisę atitinkantį *VwVfG* 51 straipsnio 1 dalies 1 punkto aiškinimą yra tada, jei paaikškėja arba pateikiama nauja informacija ar duomenys, kurie labai padidina tikimybę, kad pirmajai pareiškėjai bus suteikta tarptautinė apsauga.

Žr. 2022 m. birželio 21 d. *VG Minden* sprendimo byloje 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, 31 ir paskesnius punktus; 2022 m. rugpjūčio 3 d. *VG Köln* (Kelno administracinis teismas) sprendimo byloje 20 L 800/22.A, ECLI:DE:VGK:2022:0803.20L800.22A.00, 18 ir paskesnius punktus.

- 45 „Nauja“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies d punktą, yra ne tik ta informacija ar faktinės aplinkybės, egzistavusios, kai buvo galutinai užbaigta ankstesnio tarptautinės apsaugos prašymo nagrinėjimo procedūra, bet ir ta informacija ar faktinės aplinkybės, kurios egzistavo dar prieš užbaigiant procedūrą, tačiau kurių prašytojas nenurodė.

Žr. 2021 m. rugsėjo 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-18/20, EU:C:2021:710, 44 punktą.

- 46 Vis dėlto į naują informaciją ir duomenis atsižvelgiama tik tuo atveju, jei prieglobsčio prašytojas be didelio aplaidumo negalėjo jų nurodyti per pirminį ar vėlesnį teisminį nagrinėjimą. Tai matyti iš *AsylG* 71 straipsnio 1 dalyje pateiktos aiškios nuorodos į *VwVfG* 51 straipsnio 2 dalį, kurią priimdamas nacionalinės teisės aktų leidėjas pasinaudojo Direktyvos 2013/32/ES 40 straipsnio 4 dalimi jam suteikta reguliavimo diskrecija taip, kad nuostata atitiktų Sąjungos teisę.

Žr. 2022 m. sausio 24 d. *VG Düsseldorf* (Diuseldorfo administracinis teismas) sprendimo byloje 1 L 34/22.A, ECLI:DE:VGD:2022:0124.1L34.22A.00, 6 ir 7 punktus; 2022 m. birželio

21 d. *VG Minden* sprendimo byloje 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, 34 ir paskesnius punktus.

- 47 *AsylG* 71 straipsnio 1 dalies pirmas sakinytis ir *VwVfG* 51 straipsnio 2 dalis taip pat atitinka Sąjungos teisę. Tai, kad *VwVfG* 51 straipsnio 2 dalies („didelis neatsargumas“) formuluotė skiriasi nuo Direktyvos 2013/32/ES 40 straipsnio 4 dalies („dėl savo kaltės“), tam neprieštarauja. Pirmoji teisės norma yra palanki prieglobsčio prašytojams, todėl pagal Sąjungos teisę ji nėra nepriimtina (Direktyvos 2013/32/ES 5 straipsnis).

Žr. 2022 m. vasario 10 d. *VG Minden* sprendimo byloje 2 K 41/19.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0210.2K41.19A.00, 45 ir 46 punktus ir 2022 m. birželio 21 d. sprendimo byloje 1 K 2351/20.A, ECLI:DE:VGMI:2022:0621.1K2351.20A.00, 34 ir paskesnius punktus.

- 48 Šiuo pagrindu pirmoji pareiškėja nepateikė jokios naujos informacijos ar duomenų, dėl kurių reiktų tęsti prieglobsčio suteikimo procedūrą. Kadangi pareiškėja, siekdama pagrįsti savo prašymą suteikti prieglobstį, nurodo faktines aplinkybes, įvykusias iki išvykimo iš Gazos Ruožo, neaišku, dėl kokių priežasčių ji ne dėl savo kaltės negalėjo pateikti šių aplinkybių Belgijoje vykusiame prieglobsčio procedūroje ar po jos vykusiame teismo procese. Kadangi pirmoji pareiškėja kelia klausimą dėl moterų padėties Gazos Ruože, tenyščių gyvenimo sąlygų, UNRWA gebėjimo remti ten esančius gyventojus ir galimybės grįžti į Gazos Ruožą, nėra akivaizdu, kad per tą laiką padėtis pasikeitė. Kalbant apie tariamas pirmosios pareiškėjos skyrybas su vyru (antrojo ir trečiojo pareiškėjų tėvu), pažymėtina, kad šiame bylos nagrinėjimo etape nėra aišku, kiek ši faktinė aplinkybė reikšmingai prisideda prie tikimybės, kad pirmajai pareiškėjai bus suteikta tarptautinė apsauga.
- 49 2. Bet kuriuo atveju į iškeltą klausimą nebegalima atsakyti remiantis *acte claire* po to, kai tapo žinomi Komisijos teiginiai byloje C-8/20.

Žr. 2021 m. gruodžio 9 d. *OVG NRW* (Šiaurės Reino-Vestfalijos apeliacinis administracinis teismas) sprendimo byloje 17 B 1728/21.A, ECLI:DE:OVGNRW:2021:1209.17B1728.21A.00, 6 punktą ir 2022 m. kovo 31 d. sprendimo byloje 1 B 375/22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2022:0331.1B375.22A.00, 7 ir paskesnius punktus; 2022 m. birželio 22 d. *Niedersächsisches OVG* (Žemutinės Saksonijos apeliacinis administracinis teismas) sprendimo byloje 8 MC 74/22, ECLI:DE:OVGNI:2022:0622.8MC74.22.00, 9 punktą; 2022 m. birželio 3 d. *OVG Bremen* (Brėmeno apeliacinis administracinis teismas) sprendimo byloje 1 LB 28/20, ECLI:DE:OVGHB:2020:1103.1LB28.20.00, 45 ir paskesnius punktus; 2022 m. gruodžio 28 d. *Niedersächsisches OVG* sprendimo byloje 11 LA 280/21, ECLI:DE:OVGNI:2022:1228.11LA280.21.00, 53 punktą.

- 50 Pirma minėtoje byloje Komisija laikėsi nuomonės, kad Sąjungos teisė draudžia taikyti paskesnio prašymo koncepciją visose valstybėse narėse. Komisija iš esmės teigė, kad šios koncepcijos taikymas visose valstybėse narėse reiškia tam tikrą neigiamų sprendimų dėl prieglobsčio abipusį pripažinimą ir kad toks pripažinimas iš esmės nenumatytas galiojančioje Sąjungos prieglobsčio teisėje. Galima daryti prielaidą, kad dėl tokio žingsnio abipusio pripažinimo link turi aiškiai ir pakankamai tiksliai nuspręsti Sąjungos teisės aktų leidėjas, visų pirma atsižvelgiant į tai, kad prašymo kvalifikavimo kaip paskesnio prašymo pasekmės prieglobsčio prašytojams yra neigiamos.

Žr. 2020 m. gegužės 20 d. rašytinių pastabų 34 ir 35 punktus:
https://ec.europa.eu/dgs/legal_service/submissions/c2020-8-obs_de.pdf.

- 51 *Acte claire* yra tada, kai Sąjungos teisės teisingas taikymas yra toks akivaizdus, kad nelieka jokių pagrįstų abejonių dėl pateikto klausimo sprendimo.

Žr. 1982 m. spalio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje 283/81, EU:1982:335, 16 punktą ir 2021 m. spalio 6 d. sprendimo byloje C-561/19, EU:C:2021:799, 33 punktą ir 39 ir paskesnius punktus.

- 52 Šiuo atveju šios sąlygos nėra tenkinamos. Komisijos nuomonė dėl Sąjungos teisės aiškinimo yra labai svarbi dėl jos, kaip „Sutarčių sergėtojos“, kuri taip pat yra atsakinga už valstybių narių atitikties Sąjungos teisei stebėseną (žr. visų pirma SESV 258 straipsnį), vaidmens. Be to, Komisijos argumentai – nepaisant to, ar jais vadovaujama nagrinėjant bylą iš esmės – negali būti akivaizdžiai atmetami. Galiausiai Komisijos argumentų nepaneigia ir generalinio advokato teiginiai.

Žr. 2022 m. gruodžio 28 d. *Niedersächsisches OVG* sprendimo byloje 11 LA 280/21, ECLI:DE:OVGNI:2022:1228.11 LA 280.21.00, 54 punktą.

- 53 Šis argumentas neatitinka generalinio advokato pozicijos. Generalinis advokatas, kaip Teisingumo Teismo „idėjinis vadovas“, yra atsakingas už motyvuotų išvadų pateikimą (SESV 252 straipsnio 2 dalis); galutinį sprendimą dėl Sąjungos teisės aiškinimo priima tik Teisingumo Teismas (SESV 267 straipsnis).

- 54 III. Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas laikosi toliau išdėstytos pozicijos.

- 55 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas, remdamasis 2021 m. kovo 18 d. generalinio advokato H. Saugmandsgaard Øe išvada byloje C-8/20 (EU:C:2021:221), mano, jog į šį klausimą reikia atsakyti taip, kad Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies d punktas, siejamas su šios direktyvos 2 straipsnio q punktu, turi būti aiškinamas taip, kad juo **nedraudžiamas** valstybės narės teisės aktas, pagal kurį toje valstybėje narėje pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas turi būti atmestas kaip nepriimtinas, jei anksčiau kitoje valstybėje narėje pateiktas tarptautinės apsaugos prašymas buvo galutinai atmestas kaip nepagrįstas. Šis teisinis aiškinimas taip pat atitinka iš

esmės vienodą nacionalinę teismų praktiką iki Europos Komisijos pozicijos paskelbimo.

Žr., pavyzdžiui, 2020 m. liepos 27 d. *Sächsisches OVG* (Saksonijos apeliacinis administracinis teismas) sprendimo byloje 5 A 638/19.A, ECLI:DE:OVGSN:2020:0727.5A638.19.A.00, 12 ir paskesnius punktus; 2018 m. spalio 22 d. *OVG Berlin-Brandenburg* (Berlyno–Brandenburgio apeliacinis administracinis teismas) sprendimo byloje OVG 12 N 70.17, ECLI:DE:OVGBEBB:2018:1022.OVG12N70.17.00, 7 punktą; 2019 m. gruodžio 9 d. *VG Minden* sprendimo byloje 10 K 995/18.A, ECLI:DE:VGMI:2019:1209.10K995.18A.00, 34 ir 35 punktus; 2020 m. gegužės 14 d. *VG Cottbus* (Kotbuso administracinis teismas) sprendimo byloje 8 K 1895/18.A, ECLI:DE:VGCOTTB:2020:0514.8K1895.18.A.00, 21 punktą; kita vertus, taip pat žr. 2016 m. gruodžio 14 d. *BVerwG* sprendimo byloje 1 C 4.16, *BVerwGE* 157, 18, 26 punktą (likęs nepriimtas).

- 56 Siekiant pagrįsti išsamiau, pateikiama nuoroda į 2021 m. kovo 18 d. generalinio advokato H. Saugmandsgaard Øe teiginius byloje C-8/20 (49–86 punktai), visų pirma į teiginius dėl Direktyvos 2013/32/ES 2 straipsnio q punkto formuluotės (75 punktas), taip pat į teiginius dėl antrinio judėjimo prevencijos (77 ir paskesni punktai). Be to, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas pažymi, kad Direktyvos 2013/32/ES 40 straipsnio 1 dalis nelemia kitokio sprendimo. Direktyvoje reglamentuojama paskesnio prašymo koncepcija, pagal kurią reikalaujama pateikti papildomą informaciją arba pateikti paskesnį prašymą „toje pačioje valstybėje narėje“, remiantis Direktyvos 2013/32/ES 2 straipsnio q punkte pateikta sąvokos „paskesnis prašymas“ apibrėžtimi, kaip ir Direktyvos 2013/32/ES 41 straipsnio 1 dalies b punkte, apima specialią taisyklę, taikomą paskesnių prašymų pogrupiui, t. y. prašymams, pateiktiems toje pačioje valstybėje narėje.

Žr. 2020 m. liepos 27 d. *Sächsisches OVG* sprendimo byloje 5 A 638/19.A, ECLI:DE:OVGSN:2020:0727.5A638.19.A.00, 18 ir paskesnius punktus; 2017 m. liepos 31 d. *VG Minden* sprendimo byloje 10 L 109/17.A, ECLI:DE:VGMI:2017:0731.10L109.17A.00, 22 ir 23 punktus.

- 57 Taip pat pažymėtina, kad Teisingumo Teismas jau yra nurodęs, kad paskesnio prašymo koncepcija tarp valstybių narių taikoma atsižvelgiant į 2005 m. gruodžio 1 d. Tarybos direktyvos 2005/85/ES (OL L 326, p. 13, vadinamoji Procedūrų direktyva I, toliau – Direktyva 2005/85/ES) 25 straipsnį.

Žr. 2013 m. birželio 6 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-648/11, EU:C:2013:367, 63 ir 64 punktus.

- 58 Tame sprendime nurodyta (išskirta prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo):

„63. Be to, toks <...> aiškinimas <...> nereiškia, kad <...> nelydimas nepilnametis, kurio **prieglobsčio prašymas atmestas** pirmojoje valstybėje

narėje, galėtų paskui versti kitą valstybę narę nagrinėti prieglobsčio prašymą.

64. Iš tikrųjų iš Direktyvos 2005/85 25 straipsnio matyti, kad, be bylų, kuriose prašymai nenagrinėjami pagal Reglamentą Nr. 343/2003, iš valstybių narių nereikalaujama nagrinėti, ar prašytojas gali būti laikomas pabėgėliu, kai prašymas laikomas nepriimtiniu, nes, be kita ko, prašytojas identišką prašymą pateikė po jo nenaudai **priimto galutinio sprendimo**.“

59 Šios pastabos susijusios su Direktyvos 2005/85/ES 25 straipsnio 2 dalies f punktu, kuris yra Direktyvos 2013/32/ES 33 straipsnio 2 dalies d punkto pirmtakas.

60 Galiausiai reikėtų paminėti generalinio advokato Y. Bot išvadą, kurioje jis pažymi, kad „<...> valstybės narės yra susitarusios pripažinti kitų valstybių narių sprendimus dėl prieglobsčio, kai šie sprendimai yra neigiami“.

Žr. 2018 m. birželio 13 d. išvados byloje C-213/17, EU:C:2018:434, 107 punktą.

61 Iš to, kas išdėstyta, matyti, kad antrinės prieglobsčio teisės pakeitimai, kurių siekia Komisija,

– žr. 2016 m. liepos 13 d. Pasiūlymo dėl reglamento, kuriuo Sąjungoje nustatoma bendra tarptautinės apsaugos tvarka ir panaikinama Direktyva 2013/32/ES (COM(2016) 467 *final*), 42 straipsnio 1 dalį, –

62 teikiami tik su intencija patikslinti. Paskesnio prašymo koncepcijos taikymas skirtingose valstybėse narėse pagal šiuo metu taikomą Sąjungos teisę jau yra leistinas.

63 IV. Remdamasis tuo, kad šioje byloje netenkinami nei Procedūros reglamento 99 straipsnio reikalavimai dėl sprendimo priėmimo nutartimi, nei Procedūros reglamento 105 straipsnio reikalavimai dėl pagreitinotos procedūros vykdymo, prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas siūlo Teisingumo Teismo pirmininkui nurodyti, kad ši byla būtų nagrinėjama pirmenybės tvarka pagal Procedūros reglamento 53 straipsnio 3 dalį. Be to, Teisingumo Teismo prašoma išnagrinėti, ar galima atsisakyti kai kurių procesinių veiksmų, visų pirma teismo posėdžio (Procedūros reglamento 76 straipsnio 2 dalis) ir generalinio advokato išvados pateikimo (Teisingumo Teismo statuto 20 straipsnio 5 dalis).

64 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančio teismo nuomone, egzistuoja ypatingos aplinkybės, pateisinančios sprendimą dėl pirmenybės: prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su esminiu bendros Europos prieglobsčio sistemos klausimu, t. y. paskesnio prašymo koncepcijos taikymu valstybėse narėse, taigi netiesiogiai ir su kitų valstybių narių (neigiamų) sprendimų dėl prašymų suteikti prieglobstį abipusiu pripažinimu. Pateiktas klausimas susijęs su daugeliu prieglobsčio procedūrų, bent jau Vokietijoje. 2020 m. Vokietijoje 4 110, o 2021 m. 3 166 kartotiniai prašymai buvo atmesti kaip nepriimtini.

- 65 Be to, reikia atsižvelgti į tai, kad, 2020 m. antroje pusėje paskelbus Komisijos poziciją, daugelis Vokietijos teismų nurodė sustabdyti ieškinių galiojimą bylose, kuriose federalinė tarnyba atmetė prašymą suteikti prieglobstį kaip nepriimtina remdamasi *AsylG* 29 straipsnio 1 dalies 5 punkto antru sakiniu, 71a straipsnio 1 dalimi ir sustabdė teismo procesą iki Teisingumo Teismo sprendimo priėmimo.

Žr., pavyzdžiui, 2021 m. gruodžio 9 d. *OVG NRW* sprendimą byloje 17 B 1728/21.A, ECLI:DE:OVGNRW:2021:1209.17B1728.21A.00, 2022 m. kovo 31 d. sprendimą byloje 1 B 375/22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2022:0331.1B375.22A.00, ir 2023 m. sausio 10 d. sprendimą byloje 19 B 1030/ 22.A, ECLI:DE:OVGNRW:2023:0110.19B1030.22A.00; 2022 m. birželio 22 d. *Niedersächsisches OVG* sprendimą byloje 8 MC 74/22, ECLI:DE:OVGNI:2022:0622.8MC74.22.00; 2021 m. rugpjūčio 31 d. *VG Minden* sprendimą byloje 1 L 547/21. A, ECLI:DE:VGMI:2021:0831.1L547.21A.00; 2022 m. kovo 16 d. *VG Wiesbaden* (Vysbadeno administracinis teismas) sprendimą byloje 1L 226/22.WI.A, ECLI:DE:VGWIESB:2022:0316.1L226.22.WI.A.00.

- 66 Kadangi Teisingumo Teismas, kaip jau nurodyta, tiek byloje C-8/20, tiek byloje C-497/21 iškeltą klausimą paliko atvirą, šio klausimo, svarbaus nacionalinei prieglobsčio praktikai, išaiškinimo laukiama jau daugiau nei dvejus metus. Dėl to dar labiau vėluojama priimti galutinį sprendimą dėl daugelio prašymų suteikti prieglobstį. Mažai tikėtina, kad tai būtų suderinama su pagrindiniu Direktyvos 2013/32/ES tikslu kuo greičiau priimti sprendimus dėl prašymų suteikti prieglobstį (žr. Direktyvos 2013/32/ES 31 straipsnį ir šios direktyvos 18 konstatuojamąją dalį).

- 67 Siūlymas nagrinėti atsisakymą atlikti kai kuriuos procesinius veiksmus grindžiamas taip: kaip jau paaiškinta, prejudicinis klausimas jau buvo nagrinėjamas bylose C-8/20 ir C-497/21. Byloje C-8/20 šį klausimą iškėlė Komisija 2020 m. gegužės 20 d. rašytinėse pastabose (23 ir paskesni punktai), o byloje C-497/21 – prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiantis teismas.

Žr. 2021 m. rugpjūčio 16 d. *VG Schleswig* sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo byloje 9 A 178/21, ECLI:DE:VGSH:2021:0816.9A178.21.00, pirmąjį klausimą.

- 68 Kaip minėta, generalinis advokatas išsamiai aptarė šį klausimą savo išvadoje byloje C-8/20 (49–86 punktai). Prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui nekyla abejonių dėl naujų, anksčiau nenagrinėtų šio klausimo aspektų. Galima manyti, kad ir dėl šios priežasties tiek byloje C-497/21, tiek byloje C-364/22, kuri taip pat buvo nagrinėjama po generalinio advokato išvados byloje C-8/20, buvo atsisakyta žodinio bylos nagrinėjimo ir (pakartotinio) generalinio advokato išvados pateikimo.

<...> [Priimant nutartį dalyvavusių teisėjų vardai ir pavardės]

<...>

<...> [Patvirtinimo žyma]

DARBINIS VERTINIMAS